

[Enggaard]

gerne forpligter sig til at følge Nordisk Råds prioriteringer, medmindre der kan anføres væsentlige grunde imod det. Jeg tror, at den dialog, vi havde i Oslo i forbindelse med sessionen, var nyttig, og at begge parter vil kunne leve godt med den løsning, der er fundet her. Det er klart en forbedring, som omvendt forpligter parlamentarikerne til en meget ansvarlig holdning med hensyn til at prioritere opgaverne.

Året 1993 vil vise, om der er behov for, at Budgetudvalgets arbejdsform skal ændres. Jeg forventer, at partigruppernes engagement i denne opgave bliver forstærket. Det hilser jeg med tilfredshed. Denne vigtige fase i det nordiske samarbejde kan jo ikke ende med, at parlamentarikerne udviser manglende lyst til at prioritere og dermed ensidigt foreslår, at det kan klares ved højere budgetter. Sådan er tiderne ikke i nogen af de nordiske lande, hvis jeg har noteret det rigtigt, og Venstre mener derfor, at løsningen ikke ligger i en budgetudvidelse, men i, at vi tager vores ansvar med hensyn til at prioritere opgaverne alvorligt og derigennem for første gang i mange år konfronterer de enkelte medlemmer af Nordisk Råd med det ansvar, der også ligger i, at man ikke længere kan skyde ansvaret over på ministre og sige: Vi ville sandelig gerne have gjort dette og dette og dette, men disse skrækelige ministre har jo ikke villet bevilge pengene. Det er i et parlamentarisk liv sådan, at der må være sammenhæng mellem dem, der beslutter, og dem, der har ansvaret. Det glæder mig derfor, at vi nu er nærmere ved denne idealtilstand.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg var nødt til lige at gå ned og hente mine papirer for at svare hr. Gammelgaard.

Der er ingen misforståelse overhovedet. Det handler om artikel 20 i den oprindelige samarbejdsaftale, hvor der står, hvordan vi forpligter os i valutariske spørgsmål, og det var det, jeg henviste til.

Jeg må beklage, at man, når man laver sådan nogle ændringer, ikke samtidig optrykker den fulde ordlyd af en sådan aftale, for det giver jo lidt besvær, hvis det kun er nogle af os, der har læst alle de oprindelige artikler og de rettelsler, der er gennemført de 5-6 gange, de er blevet ændret.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg må gøre fru Kirsten Madsen opmærksom på, at vi i dag ikke ser ændringer i artikel 20, som fru Kirsten Madsen omtaler. Den bliver ikke lavet om med den ændring af Helsingforsaftalen, som vi her godkender. Den artikel 20, som nu har været i funktion indtil nu, har mig bekendt ikke givet anledning til valutariske problemer eller betydet danske valutariske bindinger i forhold til andre nordiske lande.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jamen problemet er jo netop, at man den 18. maj har haft en afstemning i Danmark, hvor man har bundet sig til nogle europæiske forhold, som man ikke kan vride sig løs af, og hvor man går med på at køre ØMU'en færdig i anden fase. Når man så kort derefter genforhandler en samarbejdsaftale, som har et indhold, der strider imod denne vedtagelse, er det da oplagt at nævne, at den burde have været indeholdt, når man ved, at Danmark ville tilslutte sig nogle andre valutariske bestemmelser.

Derfor påviser jeg i dag, at hvis man yderligere statuerer at gå ind i en ændring af en samarbejdsaftale, der indeholder elementer, der vil have virkninger for Danmark af europæisk domstolskarakter, er det efter min mening vanvittigt, at man ikke har taget sig tid til at bemærke over for de andre nordiske lande, når man fra Danmark fremsætter dette her i Folketinget, at der findes flere artikler i det nordiske samarbejdsaftalepapir, som strider imod det, vi rent faktisk vedtog den 18. maj. Det er det, jeg påpeger ved at henvise til artikel 20.

Birgitte Husmark (SF):

Igennem længere tid har diskussionen om Nordisk Råds samarbejdsoverenskomst jo bølget frem og tilbage, og det resultat, som foreligger på papiret nu, kan SF absolut gå ind for. Vi synes, det er fint, at det nu er blevet vedtaget, at Nordisk Råd kan gøre det, vi heldigvis allerede har gjort længe, nemlig beskæftige os også med verden uden for Norden, ikke mindst med landene omkring Østersøen. Det samarbejde ønsker vi også opprioriteret.